

[Justitsministeren.]

nuværende form med en fast 16 års grænse kunne virke noget usmidig, og at erfaringerne inden for børnepsykologien havde godtgjort, at børn under 16 år ikke som biografpublikum kunne betragtes som en enhed. Nogle film, der kan virke særdeles skadeligt på mindre børn, kan — anførte man — uden fare vises for større børn. Udvalget foreslog derfor en regel, hvorefter censuren kunne fastsætte aldersgrænsen til 16 år eller til en lavere alder efter censurens eget valg.

Siden betænkningen blev afgivet i 1950, har man gennemført dobbelte aldersgrænser i Norge og Sverige. Den norske lov, der trådte i kraft i 1955, sætter grænsen ved 12 og 16 år. Den svenske ordning, der træder i kraft den 1. januar 1960, sætter grænsen ved 11 og 15 år.

Det foreliggende forslag er blevet til på initiativ fra statens filmcensur. Censuren står ofte i en vanskelig situation, når film, der er egnet for større børn, indeholder scener, der kan virke skræmmende på børn i en lavere aldersklasse. På den ene side kan censuren ikke se bort fra hensynet til de mindre børn, men på den anden side føles det ofte utilfredsstillende at skulle forbyde større børn at se film, der ikke kan antages at volde dem skade, og som måske endda kan være af positiv værdi for dem. I enkelte tilfælde løses vanskelighederne ved en beklipping af filmen, men ellers bliver resultatet oftest, at man ikke tillader forevisning af filmen for børn under 16 år. Efter den nugældende praksis forekommer det dog også, at en film tillades for alle, selv om man ville have forbudt den for børn under 12 år, hvis man havde haft mulighed herfor.

En dobbelt aldersgrænse vil gøre det muligt for censuren at yde de mindre børn en mere effektiv beskyttelse mod skadelig filmpåvirkning og i det hele taget at tage større hensyn til de forskellige aldersgrupperes særlige behov.

Om man som i Norge skal sætte grænsen ved 12 år eller som i Sverige ved 11 år, er mindre væsentligt. Når vi i forslaget har valgt 12 år, hænger det sammen med, at der ved lov nr. 79 af 21. marts 1959 er indført afgiftsfrihed for film, der er optaget specielt med henblik på børn, og som skønnes særligt egnede for børn under 12 år.

Som nævnt har man i Norge haft dobbelte aldersgrænser siden 1955, og erfaringerne herfra må betegnes som gunstige. Af de oplysninger, der fra svensk side blev indhentet forinden ordningens gennemførelse i Sverige, fremgår, at man ikke inden for filmbranchen i Norge nærer noget ønske om en tilbagevenden til de gamle censurregler. Der er en positiv indstilling til den nye gruppeinddeling, og man er også tilfreds med censurens placering af filmene i de forskellige grupper.

Sluttelig skal jeg knytte nogle bemærkninger til forslaget om ophævelse af bestemmelsen i biografteaterlovens § 20, stk. 3, hvorefter der på eller ud mod offentlig gade eller i offentlig tilgængeligt lokale kun må optages sådanne reklamebilleder vedrørende biografteaterforestillinger, som i forvejen er godkendt af censuren og forsynet med dennes stempel. Bestemmelsen stammer fra justitsministeriets bekendtgørelse af 5. juli 1913 om censurering af lysbilleder og må vist i dag betegnes som forældet. Der synes ikke at være grund til at behandle udstilling af reklamebilleder for biografteaterforestillinger på anden måde end udstilling af andre billeder.

Med disse ord skal jeg anbefale lovforslaget til det høje tings velvillige behandling.

Jeg har endelig den ære for det høje folketing at fremsætte *forslag til lov for Færøerne om rettens pleje*.

Forslaget går ud på, at den gældende retsplejelov for Færøerne af 11. maj 1935 afløses af en ny færøsk retsplejelov, idet en række ændringer i og tilføjelser til den almindelige retsplejelov, som er kommet til efter loven af 1935, udvides til at gælde for Færøerne.

Af praktiske grunde er forslaget bygget således op, at det bestemmes, at den seneste retsplejelovsbekendtgørelse — d. v. s. bekendtgørelse nr. 265 af 15. september 1953 — gælder for Færøerne med de i forslaget nærmere angivne ændringer og tilføjelser. De gældende retsplejebestemmelser for Færøerne vil således efter forslagets gennemførelse være indeholdt i retsplejelovsbekendtgørelsen af 15. september 1953 alene suppleret med den her omhandlede lov.

Lovforslaget har været forelagt det færøske hjemmestyre, der har meddelt sin tilslutning til forslagets gennemførelse.

Under henvisning hertil og til de bemærk-